

ПЛАТФОРМА 1

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВО-КРЕДИТНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ПОСИЛЕННЯ ВИМОГ ДО ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ

УДК 336.71:336.64

Дяченко В.В., аспірант
Сохань І. В., науковий керівник, д.е.н., професор
Сумський національний аграрний університет

ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ФІНАНСОВИХ ІННОВАЦІЙ У БАНКІВСЬКІЙ СФЕРІ

Для оцінювання бюджетної ефективності фінансових інновацій у банківській сфері зазвичай прийнято використовувати показник бюджетного ефекту, розрахунок якого методично ґрунтується на показнику NPV. Тобто бюджетний ефект – це перевищення дисконтованих доходів від реалізації проекту над витратами на його реалізацію [1]. Відмінністю є лише те, що в розрахунок беруться бюджетні витрати та доходи. В якості кроку розрахунку може прийматися не календарний період (рік), як у показнику NPV, а етап проекту. За таких умов можливе використання різних дисконтних ставок для різних етапів реалізації проекту, що значно ускладнює процедуру розрахунку.

Науково-технічна ефективність інноваційної діяльності у банківській сфері оцінюється як внесок інноваційного проекту у розвиток банківського сектору в цілому. Тут слід оцінити:

- техніко-технологічну складову – внесок у розвиток техніки і технологій надання фінансових послуг;
- наукову складову – внесок проекту у розвиток фінансової науки, та зокрема знань і уявлень про банківську справу [2].

Іноді інноваційні проекти спрямовані не на конкретний результат, а на перспективні дослідження, ефект від яких очікується отримати у віддаленій перспективі. У такому випадку нові знання і є основним результатом реалізації проекту.

Звичайно, ці напрямки не мають конкретного виміру, а тому для оцінювання науково-технічної ефективності доцільно використовувати експертні методи і оціночні показники, що вимірюються за бальною шкалою. Експертний метод дозволяє оцінити такі неточні величини як новизна проекту, рівень використовуваних технічних та організаційних рішень, корисність інновації, що робить його застосовним практично до будь-яких об'єктів дослідження.

Водночас, використання такого підходу пов'язано із певними

обмеженнями і ризиками:

- складність процедури дослідження, що пов'язане із необхідністю добору експертів у групу, розробку опитувальника, оброблення результатів;
- суб'єктивність експертних оцінок, для нівелювання якої слід проводити якісний аналіз експертизи та розширювати коло експертів за необхідності;
- неповна порівнянність оцінок за різними проектами, оскільки для кожного проекту набір оціночних показників може різнитися.

Загальна «м'якість» та надмірна гнучкість експертного підходу є основною його вадою, Брак точності шкодить прийняттю обґрунтованих рішень, виступає джерелом коливань та ризиків прийняття невірних інвестиційно-фінансових рішень.

Соціальна ефективність інновацій у банківській сфері проявляється у таких напрямках:

- підвищення рівня та якості життя та зростання добробуту населення країни в цілому, або конкретної групи населення чи мешканців певної території;
- покращення умов праці персоналу банку;
- ріст продуктивності праці персоналу;
- покращення оточуючого природного середовища.

Оптимізація процесів роботи персоналу на засадах впровадження цифрових технологій та покращення оточуючого природного середовища не піддаються прямому чи непрямому виміру, оскільки ці ефекти сприймаються доволі суб'єктивно. Для цього можна використовувати соціологічні методи, які дають можливість отримати якісну характеристику соціальної ефективності, підвищення рівня задоволення населення і працівників.

Література

1. Інноваційний менеджмент: Підручник / Череп А.В., Пуліна Т.В., Череп О.Г. – К.: Кондор, 2014. – 452 с.
2. Майорова Т. М. Банківські інновації як ключовий чинник розвитку банківської системи. Майбутнє банкінгу: сучасні виклики та перспективи розвитку: зб. матеріалів II Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції. Київ: КНЕУ, 2017. С. 79-82